

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Shaja vsak četrtlet to volja s poštnino vred in v Mariboru s poštninjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Narodna se pošilja opravičena v določeno semenišče (Krajevski). — Določeni takovnega semenišča dobivajo list brez posebnih napredkov.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na volikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanke se plačuje od navadne vsote, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volitve pa politične gosposke.

Kmetki ljudje plačujejo največ deželjskih doklad, oni dajejo k vojakom največ ljudij. Toda pri volitvah so povsod na slabšem, kakor meščani. Uže število poslancev ni prav razdeljeno, kmetom so jih premalo, meščanom preveč odmerili, tako da ti potem lahko v deželnem zboru do večine vpležejo, deželjske doklade nalagajo in z deželno mošnjo delajo, kar hočejo. Ali ni čudno, da na 5000 meščanov pride 1 poslanec pa na 55.000 kmetov tudi 1!

Dalje v mestih vsak volilec sam voli, koga hoče. Na kmetih pa ni tako. Tu si mora 500 ljudi 1 volilnega moža izvoliti, da ta namesto njih poslanca volit gre.

Naposled volijo meščani sedaj povsod doma. Volilno komisijo ima vsak kar pred nosom. Kmeti volilni mož pa mora zapustiti delo in dom ter časih mnogo ur, Solčavski planinar celi dan v Celje potovati in denarje trošiti in zapravljati.

To je uže celi koš sitnob za kmeta, katerih mu od liberalcev iztuhtana volilna postava nalaga. Zato je tem bolj obzalovati, če mu še politične gosposke delajo raznih težav, zvečinoma, ker so od liberalnih advokatov narejene postave nejasne, dvoumne, da jih vsak drugače tolmači. Nekaj takšnega godi se tudi pri sedanjih volitvah.

Okrajnih glavarjev nekateri puščajo vdomam po pooblaščenih voliti, drugi zopet to strogo prepovedujejo. Navadno volijo kmeti ljudje svoje volilne mož doma v občini, pri županu. Po nekod pa baje nameravajo komisarje le k farnim cerkvam pošiljati in tje volilce iz cele fare klicati, kateri se hočejo volilne pravice svoje poslužiti. Da bi tako ljudem izvrševanje volilne pravice jako težavno naredili, to je na dlani. Mnogo volilcev gotovo rajši izostane, kakor uro in še dalje delavni den hoditi in denarjev trošiti. Doma k

županu bi šel ob določeni uri, k farnej cerkvi pa ga le v nedeljo in praznik spraviš.

Celjski okrajni glavar postopa nenavadno natačno: vsakemu, ki ima voliti pravico, se mora čas volitve volilnega moža posebej naznaniti ter mora na polo svoje ime podpisati ali podkrižati, da se mu je res oznanilo. To sicer ni navadno pa se da vendar opravičiti in zagovarjati. Kar pa se v slovenj. graškem glavarstvu godi, to bode pa težko kdo mogel odbravati.

Ljubljanski „Slovenec“ poroča namreč iz Šoštanskega okraja, kako je okrajni glavar prišel tje in župane nagovoril, da bodo volitve volilnih mož ne doma v občinah, ne pri farnih cerkvah, ampak za celi okraj v Velenji in Šoštanji. Nismo ne čuli ne brali, da bi kateri drugi okr. glavar kaj takšnega storil. Ubogi kmet bo moral svojo državljansko pravico ali pustiti ali po 2—3 ure daleč potovati. Zakaj se je tako zljubilo, tega tukaj nečemo ugibati. Le toliko opomnimo, da so tamošnji slovenski domoljubi dolžni takoj protestirati in pri c. k. namestniji v Gradci, ali pri ministerstvu na Dunaji pomoči prositi.

Resnice se bojijo.

Ko so nemški liberalci cesarja Jožefa v Mariboru, Celji, Ptuiji častili, smo se li Slovenci kaj zmes utikali? Ne. Jednako smo jih na miru pustili, če so šulvereinerji razsajali, fortšritlerji pijančevali in bauernvereinerji glave vkup tiščali.

Drugače pa obnašajo se liberalci, kedar Slovensko društvo kde zboruje ali Slovenci kak volilni shod obhajajo, ali jihovi poslanci poročajo ali se jim kandidati predstavljajo. Tedaj začne liberalce politična božjast ali „Valentina beteg“ lomiti, krč trgati. Na vse kriplje si prizadevajo zborovanje motiti ali zabraniti. Zakaj to? No, ker se resnice bojijo. Ta jih v oči kolje.